

Odkrywam Muzeum- Zamek w Łańcucie

**Przewodnik dla osób
ze spektrum autyzmu**

Dzisiaj odwiedzę Muzeum- Zamek w Łańcucie!

Zamek w Łańcucie był domem dwóch rodzin. Zamek wybudował czterysta lat temu książę Stanisław Lubomirski. Potem mieszkali tutaj jego dzieci i wnuki. Następnie właścicielami Zamku byli hrabiowie Potoccy. Każda rodzina bardzo starała się, by ich dom był modny i piękny.

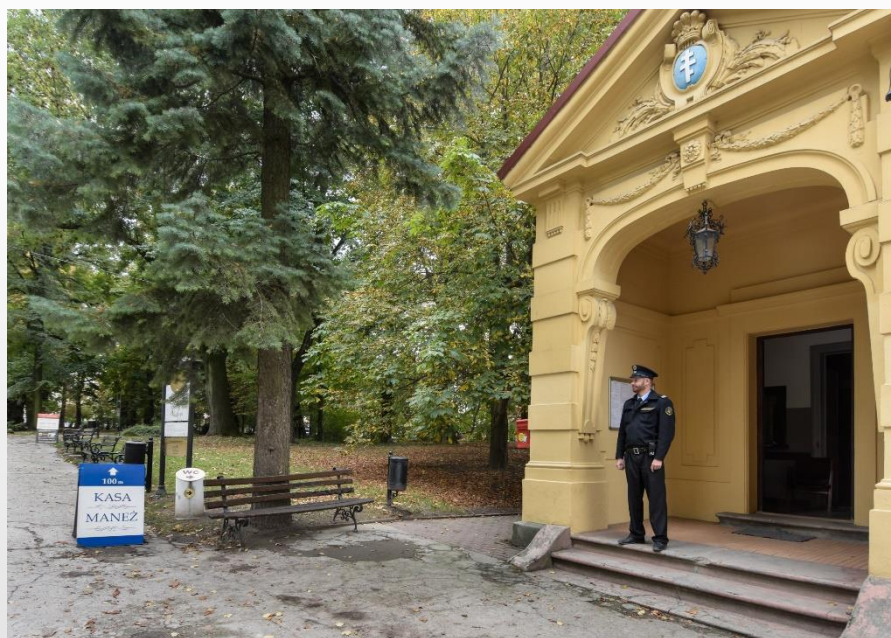
**Zamek położony jest na terenie
dużego Parku i otoczony jest fosą.**

Za główną
bramą do
Parku jest
wartownia.

W wartowni
jest Pan
Strażnik,
który pokaże
mi gdzie
mam kupić
bilet i
pomoże, jeśli
będę czegoś
potrzebował.

**Najpierw udam się do Kasy, żeby zakupić bilet.
Znajduje się ona w budynku Maneż.**

**Muszę ostrożnie
przejsć przez
przejście dla
pieszych.**

W Maneżu, w okienku kupię bilet wstępu do Muzeum.

**W budynku
są też
toalety,
informacja
turystyczna,
i sklepy z
pamiątkami,,
gdzie mogę
kupić książki
i pamiątki.**

Wejdę przez bramę znowu do Parku i spokojnie przespaceruję się idąc za znakami.

Przejdę przez stary most nad suchą fosą.

Widzę już wejście do Zamku!

W Muzeum mogę spotkać dużo innych ludzi, czyli turystów. Oni tak jak ja przyszli poznać i zobaczyć Zamek. Dlatego w niektórych miejscach może być głośno.

**Za wielką bramą
w Zamku pokażę
Pani/ Panu mój
bilet. Oni też
wskażą mi gdzie
jest szatnia.**

Wejście do szatni i toalet znajduje się w Wielkiej Sieni. Dawniej wjeżdżały tędy wspaniałe powozy.

Po prawej stronie od wejścia zostawię w szatni duży plecak, kurtkę albo parasolkę, jeśli pada deszcz.

Dostanę od Pani numerek, który schowam do kieszeni lub dam opiekunowi aby go nie zgubić.

**W szatni stoi
szafa, gdzie na
kluczyk mogę
zamknąć torbę
lub plecak.
Kluczyk
zabieram ze
sobą.**

**Tutaj też
znajdują się
toalety, z
których mogę
skorzystać
przed i po
zwiedzaniu.**

**W szafie na środku szatni są
specjalne buty z gumkami.**

**Założę je na moje
obuwie, żeby nie
niszczyć starych i
cennych podłóg.**

**Pamiętam, że w Muzeum nie wolno jeść,
pić ani żuć gumy i hałasować. Nie wolno
się ślizgać, bo można upaść.**

W każdym pokoju i korytarzu spotkam Panią lub Pana, którzy pokażą mi w jakim kierunku mam dalej iść, żeby się nie zgubić. Ich zadaniem jest pomaganie odwiedzającym oraz pilnowanie bezpieczeństwa dzieł sztuki.

Zwiedzając cały czas chodzę na nogach i jestem obok opiekuna. Jeśli się zmęczone, powiem to mojemu opiekunowi lub pracownikowi Muzeum, a on wskaże mi miejsce, gdzie mogę na chwile usiąść.

Jeśli będę potrzebował skorzystać z toalety, powiem o tym mojemu opiekunowi, który mnie zaprowadzi.

Stojaki ze sznurami oraz czerwone dywany wskażą mi gdzie mogę chodzić.

**W Zamku zobaczę wiele pięknych
i starych mebli, obrazów i rzeźb.
Wiem, że nie wolno ich dotykać,
bo można je zniszczyć.**

**Na meblach
nie wolno
siadać,
dlatego są
osłonięte
sznurkami.**

**W Zamku dowiem się jak
mieszkali jego dawni
właściciele.**

**Zobaczę gdzie jedli,
spali, a nawet gdzie się
kąpali.**

**Zobaczę gdzie tańczyli i oglądali
przedstawienia teatralne. Dowiem się
jakie były ich ulubione obrazy i jakie
książki lubili czytać.**

**Mój Opiekun lub Pracownik Muzeum
powie mi gdzie kończy się zwiedzanie.**

Zanim wyjdę z Muzeum odbiorę swoje rzeczy z szatni lub szafek i zostawię ochronne obuwie.

Gdy będę miał ochotę, mogę iść
do zamkowych ogrodów podziwiać
różne kwiaty i rośliny.

**Możemy już iść do domu
lub pospacerować po Parku, gdzie
na ławkach mogę usiąść i odpocząć.**

Chciałbym jeszcze tutaj wrócić!

Kontakt dla rodziców i opiekunów osób ze spektrum autyzmu:

**Muzeum-Zamek w Łańcucie Dział Edukacji Muzealnej:
tel. (17) 225 20 08 do 10, w.129, w.139**

edukacja@zamek-lancut.pl

Tekst i projekt graficzny: Monika Jagustyn-Tokarz Zdjęcia: Maryna Szewczuk

© 2016 Muzeum - Zamek w Łańcucie

